

red. Nazadnje pa še naj bode omenjena ena »Stajerčeva« laž; on pravi, da bi mestjani bili veseli, če ne bi imeli gorice. Zakaj pa jih še zmerom kupujete, kdo vas pa sili???

Haložan.

Iz Vidma. (Nagrobni spomenik pokojnemu župniku gosp. Dragotinu Ripšl.) Dne 8. novembra 1887 je umrl na Vidmu ob Savi tukajšnji župnik, slovenski pesnik in pisatelj Dragotin Ferdinand Ripšl. Na njegovem grobu je stal lesen križec. Na jednom ročaju križa so se pred nekim časom še brale besede zapisane z svinčnikom, katere so pa zdaj že sprane »Župnik Ripšl«. Na vabilo zdajšnjega župnika na Vidmu so zbrali duhovniki iz Videmske dekanije in nekateri drugi prijatelji in znanci blagega pokojnika blizu 60 kron, da se je postavil na Ripšl. grob kamenit spomenik z sledečim napisom:

«V molitev se priporoča Dragotin Ripšl, »župnik na Vidmu in slovenski pesnik, rojen »v St. Jurju pri Celju, umrl 8. novembra »1887 v starosti 67 let. Postavili prijatelji »in znanci.»

Spomenik je napravil Janez Štajner, kamnosek na Pijavškem poleg Krškega. Pokojni Ripšl je zložil več pesmi, izmed katerih ste dve ponatisnjeni v »Slovenski Pesmarici« II. zvezek l. 1900 in sicer »Kdaj moramo piti?« in »pa napitnico: »Kaj v no-gradu tamkaj se bliska?« Spisal je tudi pred kakšnimi 30 leti poduk o sadjereji, s katero se je tudi v Loki, kakor na Vidmu vspešno pečal.

Ker je Dragotin Ripšl umrl brez lastnega premoženja, se mu iz njegove zapuščine tudi ni mogel preskrbeti spomenek. Zato bodi izrečena izkrena zahvala vsem, ki so z svojimi doneski pripomogli, da se je za slovenski narod tako navdušenemu in zaslužnemu možu mogel postaviti nagrobni kamen.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Preč. g. kanonik monsig. Karol Hribovšek je imenovan udom šolskega sveta mesta Maribor. Č. g. župnik na Rečici Martin Ulčnik je imenovan udom okrajnega šolskega sveta za Gornji Grad.

Na gimnaziji v Mariboru se vrši vpisovanje v prvi razred za slovenske paralelke dne 16. sept. od 9.—12. ure predpoldan.

V zavodu šolskih sester v Mariboru začelo se bo šolsko leto 1901/2 dne 19. septembra s slovesno sveto mašo ob 8. uri. Gojenke učiteljice, ki na novo vstopijo in učenke vadbice vpisovale se bodo 13. in 14. septembra od 8.—12. ure. Vsprejemne in ponavljalne skušnje se začnejo 16. sept. ob 8. uri.

Iz Kamnice. Zadnjo nedeljo popoldan so počastili Kamnico mariborski Slovenci. Bilo jih je precejšnje število. Toda ako so mislili, da bodo tudi v Kamnici tako sijajno sprejeti, kakor so n. pr. bili v Hočah in Framu, so se pač motili. Res, ni lepo za Kamnico, ki se tako boremalo zanima za slovenske izletnike. Upamo, da bo ob drugi taki priliki drugače. Slovenskim izletnikom pa najtoplejša hvala za krasno tamburaško godbo kakor za vse veselje, ki so ga priredili tukajšnjim Slovincem na vrtu g. Marinscheka. Bog jih živi!

Iz Ljutomera se nam poroča, da se je šolska veselica dne 1. sept. izborna obnesla. Obširnejši popis, kakor druge zanimive novosti iz Murskega polja objavimo v prihodnji številki.

Župnijski izpit so naredili danes č. gg. Franc Moravec, mestni vikarij v Ptuj, Franc Muršič, kapelan pri Sv. Benediktu v Slov. goricah in Franc Hlastec, kapelan v Laškem trgu. Izpraševalna komisija je bila sestavljena iz preč. gg.: Predsednik kanonik Jak. Bohinc, izpraševalci opat Franc Ogradi, dekan dr. Leop. Gregorec, župnik dr. Anton Suhač in prof. dr. Franc Feuš.

V Konjicah so dne 28. avgusta t. l. izvolile kmečke občine v okrajno zastopništvo sledečih ednajst gospodov: Arzenšek, Dobnik-Bučar, Zidanšek, Bornšek-Fajgl, Ogorevc, dr. Rudolf, Jamšek, Napotnik-Lipak, Potnik-Levičnik, Gosak, Pečnik. Večino v okrajnem zastopu bodo, kakor doslej, imeli zopet nasprotniki. Le kmečke občine so naše.

Most čez Dravo pri Vuhredu bo kmalu dogotovljen. Dne 2. t. m. so zabili zadnje sohe. Marenberg bo potem imel udobno zvezo z Vuhredom in promet, ki se je prej pomikal na Vuzenico, se bo sedaj obrnil skozi Marenberg na Vuhred.

Iz Ptuja v Zavrje je začela voziti s 1. septembrom vsaki dan pošta. Prej so imeli le poštnega pota.

Iz šmarskega okraja nam piše prijatelj našega lista: Večkrat nas uboge kmete šmarskega okraja solze polivajo, kadar čitamo v »Slov. Gosp.« in »Našem Domu«, da bodo imeli v tem ali onem okraju mnogo žita ter krme za živino, sploh dobro letino. A za naš šmarski okraj pa se nam bodeta letos le glad in lakota pomnožila zavoljo suše. Suša je vzela meseca maja polovico pšenice in krme po ravninah, po bregih pa tri dele. Toda junija, julija in avgusta pa zopet vse pridelke čez polovico. Žito bomo morali kupovati vsi večji posestniki.

Od nekod. Predragi »Slov. Gospodar«! Ali veš, kje je »Montpreis« na Štajerskem. To je Planina! se mi bo odgovorilo. Da, res je! Zadnji dan preteklega meseca je bil tam živinski sejem, na katerem je bilo precej kupcev, judov in nemcev. Tudi pisatelj teh vrstij je pritril na sejem par volov, skoraj štiri ure daleč. A ko pridem tja in moram plačati prostornino od živine, dobim modri listič, na katerem je bilo natisnjeno »Montpreis«, 2 Stück Vieh — ist aufzubewahren. Ko opominim tega iztirjatelja, zakaj da imajo nemške lističe, ker so na Slovenskem, mi pravi: ja, ja, p... m... duš, tako je prev. — Gremo dalje, tam čaka drugi mož, ter zahteva listek nazaj. Mu pravim, saj mi ni nihče naročil, da bi ga shranil. Kaj ni gori zapisano, da se naj shrani, mi odgovori. Jaz pravim, da ne razumem, ker je po nemško, in mož je obmolnil. Pač žalostno za planinski trg, da se tako z nemščino šopiri. Ko pridem malo pozneje v trg, vidim na neki hiši zapisano »Schescherko«. Oh, sem si mislil, to je nemška vas! Pokukam malo v prodajalno, pa nobenega Nemca nisem slišal! A, tako si mislim, torej prebivajo v tem hribovitem kraju tudi Posilinemci. Sejmari.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ivan Meglič iz Bolence, vrl Slovenec in uzoren kmetovalec, umrl je dne 23. avgusta 1901 v Mariboru po kratki, mučni bolezni. Počiva naj v miru!

Od Sv. Miklavža pri Ormožu. Naš rojak Karl Mikel, bivši profesor na realki v Olomucu, v Moravski Ostrovi in v Kromerizu je imenovan ravnateljem v Kromerizu. — Čestitamo!

V župniji Višnja vas pri Novicerkvi so bile v soboto dne 31. avgusta občinske volitve. Večji del županije spada pod Novocerkev, manjši del pod druge župnije. Vkljub agitaciji vojniških Nemcev in drugih nemškutarjev, pajdašev ptujskega »Stajerca«, so bili izvoljeni v občinski odbor sami zavedni Slovenci, med drugimi preč. g. dekan dr. L. Gregorec, dr. Žizek, grajščak Berdajs in dozdani župan Jožef Lipuš. Živela slovenska zavednost!

V Št. Janžu pri Dravogradu so obhajali minuli teden tridnevno pobožnost za sv. leto pod vodstvom domačega g. župnika. — Ob sklepu tridnevne umrla je nagle smrti nadučiteljeva soproga gospa Marija Srabotnik.

Odlikovani orožniki. Gosp. Perše, stražmešter v Slovenjemgradu, je povodom svojega petindvajsetletnega službovanja od svetlega cesarja dobil srebrni zaslužni križec s kronico, in so mu ga dne 1. septembra slovesno pripeli na zaslužne prsi. V Vitanji

sta pa gospoda stražmešter Korošec in postajevođa Komperšek od deželnoobrambovskega ministerstva dobila vsaki pohvalno pismo v pogledu na nevarno delo pri reševanju ob povodnji dne 26. junija 1900.

Na Skomrah pri Vitanji so meseca avgusta imeli 19 deževnih dnevo; največ padavine (27.5) bilo je dne 27. avg., potem 2. avg. (19.0), nadalje 15., 26., 28. avgusta (13.9, 15.3, 15.4). Dne 20. avg. je skoz tri četrti ure deževalo (10.7) in med tem skoz 6 minut padala toča, dne 29. avg. pa »babje pšeno« ali soledka brez dežja (0.8). Mesec avgust torej za gospodarstvo ni bil posebno prijazen.

Pozor! Častite čitatelje opozarjamo na poziv, ki je današnji številki pridjan kot priloga in s katerim se vabijo častilci presv. Srca Jezusovega, da si naročijo lepo knjigo: »Obljube presv. Srca Jezusovega«.

Iz drugih krajev.

Največja cerkev na svetu. Največja cerkev na svetu je sv. Petra v Rimu; vanjo pride lahko 45.000 ljudij; za njo sledi cerkev sv. Pavla v Londonu za 38.000 ljudij; stolna cerkev v Milanu sprejema vase 37.000, nemška kolinska stolna cerkev pa 30.000 oseb. Potem ima cerkev sv. Petronile v Bolonji za 25.000 ljudij dovolj prostora, Aja Sofija (zdaj turška mošeja) v Carigradu za 23.000, cerkev sv. Štefana na Dunaju za 12.000, stolna cerkev v Pizi enako za 12.000, cerkev sv. Dominika v Bolonji za 11.5000 in stolna cerkev v Monakovem za 11.000.

Pesnik Gregorčič — bolan. Pesnik Simon Gregorčič je na svojem posestvu v Gradišču pri Renčah nevarno obolel.

Laži o kmetijskem društvu v Št. Petru pri Gorici. Liberalni listi so pisali o tem kmetijskem društvu, da ima 25.000 K primanjkljaja, ki obstoji v nedobitnih terjatvah, to je denar, ki je izgubljen. Zdaj pa popravlja bivši nadzornik to laž ter pravi, da ima društvo primanjkljaja le 1096.03 K in tudi ta primanjkljaj je popolnoma pokrit. Primanjkljaj se je pojavil le zaradi neznosnega tekmovanja, zaradi par nesreč pri pošiljanju sadja in drugih raznih neugodnih okoliščin. No, kaj takega se lahko zgodi pri vsakem podjetju. Liberalni rodoljubi bi najraje pomagali kmetu pri njegovih podjetjih, ne pa da lažejo o njih in jih spravljajo v slab glas.

Društvene zadeve.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali č. gg.: Anton Kolarič, kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, Gašpar Zrnko, kaplan v Marenbergu in Josip Atteneder, župnik na Polzeli po 5 K; sl. Posojilnica pri Sv. Križu pri Slatini, dekan Josip Jurčič v Št. Lenartu v Slov. gor., župnik Ivan Pajtler, v Št. Rupertu v Slov. gor., župnik Anton Šijanec pri Sv. Juriju v Slov. gor., kaplan Andrej Keček pri Sv. Rupertu v Slov. gor. in prof. dr. Fr. Kovačič v Mariboru po 10 K; župnik Janez Kapler pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 4 K; kaplan Janez Goričan pri Sv. Jakobu v Slov. gor. in kaplan Maks Ocvirk pri Sv. Lenartu v Slov. gor. po 2 K; duhovnik Vinko Bauman pri Sv. Ani na Krembergu in g. I. Kravtič po 1 K ter gostje pri novi maši g. Fr. Stuhec pri Sv. Križu na Murskem polju v spomin stoln. dekana dr. Ivana Križanič 40 K.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Veselica bralnega in ognjegasnega društva obnesla se je prav izvrstno. Slavnostni govor je govoril g. profesor dr. Žmavc. Z ognjeno besedo bičal je popustljivost v gospodarstvu, dekletom in mladeničem polagal na srce zmernost v noši in zopet potem slikal stanje Jurijevčanov v narodnem oziru. Res, mi Jurijevčani smo v zadnjih letih žalibog, narodno nazadovali in ne napredovali. »Stajerc«, ta »slovenska uš«, razširil se je med nami in pojemat so začeli dobri časniki. Zavrgli smo domače naše časnike, poprijeli smo se tujih, nam sovražnih. No, večina jih je že spoznala, kam vodi ta

nemčurski list in poslali so ga, kam spada. Le na Jamni, največ pa v Terbegovski občini še spijo, spijo omamljeni od lažnjivega duha, ki veje iz te »slovenske uši«. — Naši vrli pevci in pekinje so storili svojo dolžnost pod voditeljem gospodom Kocpekom, kateri je pokakal, kam privede trud in resna volja. Tudi tamburaši so se dobro nosili. Njihove milodoneče tamburice, vzbujale so nam poslušalcem srečne upe v boljšo prihodnost. Vse je bilo navdušeno. Le gledališke igre nismo imeli. Ljudstvo je mrmralo, češ: »Letos imamo tri abiturijente, pa še gledališke igre nam ne priredijo.« Res, žalibog moram reči, da so naši dijaki premalo navdušeni za domovino! Tudi Ljutomerčanje, Križevčanje, Andrašovčanje, Antonovčanje in od vseh sosednjih krajev so nas počastili s svojim obiskom, in tukaj jim kličem vsem iz srca: »Živeli!« Dragi nam sosedje in narodnjaki; bojimo se za našo milo domovino in pokažimo, da smo mi Slovenci trd narod, ki se ne da ugonobiti. — Zvečer je bila prosta zabava v sobah gospoda Slana. Šaljiva pošta, čisti glasovi pevk in pevcev ter milodoneči glasovi tamburic kratili so nam čas ter nas navduševali za domovino. Želeli pa je, da bi se pri Sv. Jurju ustanovilo pevsko društvo, ker je naše ljudstvo zelo nadarjeno za petje in tako bi se lahko vadili peti vsako nedeljo vsaj edno uro. S tem bi si utrdili posluš in potem bi jim ne bila nobena pesem pretežka. Torej, dragi rojaki, poprimimo se narodnega dela, ustanovimo pevsko društvo, priredimo večkrat narodne pogovore in enake veselice, da si bomo na ta način izboljšali naše stanje. Vam pa, dragi sosedje in iz drugih krajev, ki ste se potrudili k naši veselici, izrekam vam prirčno zahvalo ter vam še enkrat kličem: »Živeli!« in »Na svidenje!« Vam pa, od »Štajerčevega« duha premoteni in zaspani, vzbudite se, ter pristopite k nam, da se bojujemo z družinami močmi za slovenski rod.

Slovensko stenografsko društvo s sedežem v Celju se je dne 29. avg. t. l. tako le sestavilo: Predsednik c. gosp. Ivan Krusič, c. kr. šolski svetnik v Celju; odborniki pa gg. Ant. Bezenšek, profesor v Plovidu na Bolgarskem; Rudolf Binter, c. kr. davčni adjunkt v Ljubljani; Ivan Bovha, odvetniški uradnik v Celju; dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju; Josip Kardinar, c. kr. profesor v Celju; Fran Novak, c. kr. profesor v Ljubljani in Anton Šantel, c. kr. profesor v Gorici.

Dobrna pri Celju. Rad bi Vam, gospod urednik, poročal o naši lepi veselici, katero nam je priredilo »Bralno društvo« dne 1. septembra, a odkritosrečno rečem, ne vem prav, kje in kako bi pričel. Bilo je tako veselo, tako lepo, da smemo biti ponosni nase, in »Bralnemu društvu« moramo čestitati, da se je upalo na dan s tako veselico v času, ko je še polno tujih gostov-topličarjev na Dobrni. Vrt hotela »Styria« je bil natlačeno poln in glava ob glavi stalo je naše domače ljudstvo ter prepustilo sedeže in mize mnogostevilnim gostom. Z veseljem smo gledali, kako so dragi nam gostje prihajali od vseh strani: iz Šoštanja in Škal, iz Velenja, iz St. Janža, iz Šmartna in Novecerkve, da celo topličarjev je bilo lepo število in z velikim zanimanjem so se udeleževali naše slavnosti. Videli smo tujce-topličarje iz Dunaja, iz Bosne, iz Kranjske, iz Celja, iz Frama itd. Šmartinski pevski zbor pod izvrstnim vodstvom g. Iv. Kvaca pel je, kakor že večkrat na Dobrni, tudi sedaj izborna in neutrudljivo. Bogati srečolov je vzbujal obilo smeha in zadovoljnosti, tu in tam menda tudi tihe jezice, a za gotovo smemo trditi, da ni bilo navzočega, ki bi nas ne bil zapustil s tiho obljubo, priti drugikrat zopet. — Večer nas je združil v lepem salonu in tukaj se je razvila še lepša zabava. Pesem za pesmijo se je vrstila, posebno ko so še domače moči začele posegati vmes. Poštna sela sta švigala po salonu in poštne trobente so klicale sedaj iz tega sedaj iz drugega kota, da se odpravlja pošta, noseč seboj pozdrave na izvrstnih no-

vih razglednicah, ki jih je društvo pripravilo posebej za ta dan. — Videl si same zadovoljne obraze, kakoršne je menda videti samo pri slovenskih veselicah. Slišali smo, da so celo tujci — topličarji čestitali odboru, da je društvo zmožno pripraviti tako imenitno veselico, in to tem bolj, ker se vedli niso, da bivajo na Dobrni tudi — Slovenci. Naj bo to priznanje »Bralnemu društvu« v spodbudo, da nam še večkrat priredi kaj enakega, Dobrničanom pa, kateri se niso udje, v opomin, da pristopijo mnogostevilno k »Bralnemu društvu«.

Delavsko podporno društvo v Celji ima v soboto, dne 7. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih novih prostorih na cerkvenem trgu šte. 4 izredni občni zbor. Dnevni red: 1. Popolnilna izvolitev odbora. 2. Slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi se uljudno vabi.

Št. Lovrenški tamburaški zbor priredi zabavo dne 8. kimovca t. m. v prostorih gosp. Nevalda (gostilna »Pri jelenu«). Začetek ob polu 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr. Ker je namenjen čisti prebitek Prešernovemu spomeniku v Ljubljani, vabijo se prirčno vsi rodoljubi k mnogobrojni udeležbi in se v poprej navedeno svrhu preplačila hvaležno sprejemajo. — Vspored: A. 1. Sokolska koračnica Mil. pl. Farkaš. 2. »Al' na tujem tudi zvezda me poznaš?«, bariton-solo s spremljanjem tamburaškega zbor. 3. »Spomen na Gorico« Mil. pl. Farkaš. 4. »Sabljenka« J. Bartl. — B. 5. Odlomek iz baleta »Na plitvička jezera«, Mil. pl. Farkaš. 6. »Činovnik i njegovi jadi«, bariton-solo s spremljanjem tamburaškega zbor. V. G. Brož. 7. »Spominčice«, potpurijski. 8. »Lov za srečom«, galop. V. G. Brož. — C. 9. Narodna koračnica iz operete »Prodana nevesta«, Mil. pl. Farkaš. 10. »Kde domov muj«, bariton-solo s tamburaškim zborom, Mil. pl. Farkaš. 11. »Brijač«, bariton-solo s tamburaškim zborom, Mil. pl. Farkaš. 12. Ne zaboravi me!, Mil. pl. Farkaš. — D. Prosta zabava s šaljivo pošto, citiranjem in plesom.

Bralno in pevsko društvo »Maribor« vabi k VIII. rednemu občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo dne 8. kimovca 1901 ob 8. uri zvečer na vrtu »Narodnega doma«. — Vspored: 1. Nagovor in poročilo predsednika; 2. poročilo tajnika; 3. poročilo blagajnika; 4. poročilo rač. pregledovalcev; 5. volitev novega odbora; 6. imenovanje častnih članov; 7. vpisovanje novih udov in 8. različnosti. Za slučaj, da bi se ne sešlo sklepčno število udov, skliče se jedno uro pozneje drugi občni zbor z istim vspešnim, pri katerem bode sklepčno vsako število navzočih udov. — K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

Kmečko bralno društvo pri Sv. Križu pri Mariboru priredi poduk za kmete in manjše posestnike v nedeljo, dne 8. t. m. po večernicah v novi šoli s sledečim vspešnim: 1. Kako je umno urediti hleve in gnojišča, da bodo najbolj ustrezala svojemu namenu, uči prof. Fr. Hauptmann. 2. Kako se je kmetom ubraniti slabih časov. 3. Razna posvetovanja o naprednem gospodarstvu. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

Sv. Jernej pri Konjicah. Veselica, katero je priredilo mlado bralno društvo, je bila izborna. Žal, da je bil gosp. govornik iz Hošnice vsled bolehnosti zadržan, priti. Počastili so novo bralno društvo s svojim prihodom zastopniki bralnega društva v Žičah, gosti iz Prihova, celo iz Loč in Konjic — da celo nekateri naši nasprotniki iz sosednjih župnij in trgov so se udeležili izvanredne veselice, pa vendar niso imeli povoda zabavljati, ampak strme so poslušali krasno petje in stvarne govore. S to veselico je pokazalo bralno društvo, kaj premore slovensko ljudstvo (tudi v mali vasi) z združenimi močmi. Lnenadilo je vse navzoče lepo petje mešanega pevskega zbor. Čast in hvala gospodu pevovodju, ki je pokazal s tem svojo spretnost in dokazal, da imajo mladenke in mladeniči pri Sv. Jerneju um in srce za bla-

žilno petje. Deklamacija: »Domovini« je gnila do solz. Za smeh pa so poskrbeli gosp. dijaki. Govorniki iz domače župnije in iz Žič so posebno povdarjali potrebo združništva, da se ohrani vera in ljubezen do naroda in da napredujemo v gospodarskem obziru, ter dosežemo popolno prostost glede izvrševanja gospodarskih in narodnih teženj. To doseči pa je le mogoče, ako se bo združeno slovensko ljudstvo posameznih župnij vezalo z društvu vseh slovenskih župnij in bo enoglasno zahtevalo, do česar ima pravico po božjem in naravnem zakonu. Sosedom pa kličemo: Mi vstajamo, vstanite tudi vi!

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Tamošnja zadruga izvrstno napreduje. Izdeluje izborna surovo maslo in tudi sir, kojega imajo do 400 kg na razpolago. Prijatelj k prijatelju!

Trboveljski abiturijenti prirede dne 8. septembra 1901 na vrtu gostilne »Dolničar« na Vodah veliki koncert z zanimivim sporedom.

»Zvezda« na Dunaju. Jesen se bliža, tukaj na Dunaju že veje precej mrzel veter, zato se je tudi naša »Zvezda« poslovila za leto od nepozabnih izletov, ter se naselila v sredino Dunaja. Dne 1. septembra zbrali smo se v čarobno razsvetljeni dvorani. Zabava seveda imenitna! Da še omenim, žalibog obljubljeni tamburaši društva »Krešimir« niso sodelovali s tamburanjem (vzrok, smrt predsednikovega očeta) pač pa krasnim petjem. — G. Viktor Brošan nas tolaži, da nas ob prvem sestanku razvesele s tamburicami. — Veselite se tudi vi, dragi rojaki, v domovini z nami vred, da se tako lepo družijo bratu brat v tujini. Nikakor se nismo nadejali, da nas ravno danes v tako obilnem številu poseti hrv. društvo »Prosveta«, na čelu njim predsednik g. Karol pl. Suškovič, vnet za vero, dom, cesarja, ki se kaj lepo zahvali za tako ginstiv sprejem. Hrvaški moški zbor zapoje »V boj«. — Ure pretekle so nam prehitro! Predsednik društva »Zvezda« g. Pukl se zahvali ostalim društvom za tako obilo soudeležbo ter reče: Prvi pogoj vsaki prosveti je razvitek razuma in srca; iz prvega se rodi znanost, iz drugega človekoljubje. Kjer se pa popolnujeta v eno celoto oboje, težko, da ne bi zmagali! Upajmo!

Bralno društvo pri Sv. Ani v Slov. gor. priredi dne 8. novembra, nedeljo na male gospojnice dan, svoj četrti in za leto zadnji zabavni večer. Predstavljali se bode dve igri in sicer »Pravica se je skazala« in priljubljena »Lurska pastarica«. Začetek ob 5. uri zvečer. Veselica se vrši v Krambergerjevih zasebnih prostorih.

Gospodarske stvari.

Sejem v Središči dne 24. t. m. se je prav dobro obnesel. Živine, posebno konjev in žrebet se je veliko prignalo, le kupcev je manjkalo, kar povzroči letošnja velika suša. Ako bode pa primakovalo, da zraste jesenska paša, je upanje da se prihodnji sejem dne 15. novembra t. l. bolje obnese.

Staro in vedno novo za gospodinje. V jedni zadnjih števil mlekarskega časopisa podaja slavni mlekarski strokovnjak Martiny sledeča zlata pravila za gospodinje in dekle, ki molzejo, pravila ki bi morala stati vdolbena na vsakih hlevskih vratih, pravila sicer stara po vsebini, vendar pa nova ozir izpolnitve pri našem ljudstvu, in zato jih tu znova tiskamo z željo, da bi se vtisnila v mnog spomin:

1. Preskušaj molzne krave vsak teden po enkrat na njih mlečnost in vsaj dvakrat na mesec določi množino tolsče v mleku. Vse krave, ki slabo molzejo, odstrani in redi le krave izborne mlekariče.

2. Krmi obilno in rabi le zdrava, za izdelovanje dobrega masla primerna krmila.

3. Skrbi zgodaj spomladi in v jeseni dolgo za zeleno krmo. Ako krmiš z zeljnatim